

La ressaca d'un Rally Costa Brava al·lucinant

La 74a edició de la prova va fer les delícies dels aficionats a Girona, que va viure tres jornades d'autèntic luxe que van despertar les emocions dels més fidels

«Estic al·lucinat pels cotxes de luxe que hi ha, la majoria és impensable veure'ls en el dia a dia. És que és una burrada la quantitat de Porsche 911 que et pots trobar. M'atreviria a dir que és l'únic moment de l'any que a Catalunya es pot gaudir d'aquesta varietat i qualitat. I ho tenim a Girona. És increïble», diu en Joaquim, veí del municipi. «Fa dos anys que m'apropo, a mi tot això m'apassiona. Sobretot el Lancia Stratos, aquest model em té enamorat», assegura el gironí, que dissabte «tan bon punt surti de la feina, sense dinar», va anar a viure en directe el pas per Sant Miquel de Cladells. Al costat hi ha en Víctor, de Blanes, càmera en mà. «M'agrada fer fotos, és pura afició. Fa molts anys que repeteixo i en tinc moltes a casa, guardades en carpetes». En va fer un munt en aquesta edició guanyada per Jari-Matti Latvala perquè durant la sortida de dïous estava just al davant del podi, «ben posicionat, en un lloc privilegiat». En Víctor creu que aquesta «és una trobada imprescindible» i que «l'ambient és brutal». Dubtava entre passar-se divendres per Santa Pellaia o Salions-Sant Grau i també tenia anotat Sant Miquel de Cladells com a punt estratègic de dissabte. L'impacte del ral·li no es pot quantificar de forma tangible, especialment per les emocions que provoca. «De petit, l'anava a veure amb el pare», explica en Xevi, un «aficionat de tota la vida i un assidu», com ell mateix es descriu. «Estar aquí em fa recordar moltes coses», afegeix, amb nostàlgia. Malgrat ja no ser aquella criatura que anava de bracet al pare, torna a la infància quan es mou entre les «peces úniques que només es veuen a Girona». «És que mira quin BMW M1, et treu els ulls», verbalitza, abans de desitjar veure «el Ferrari 308». Però no tota l'emoció va estar a Girona. També n'hi va haver al shakedown, a Brunyola. «Allà jugàvem a descobrir, sentint, quin era el cotxe que pujava. N'hi ha que tenen sons propis», defensa, i assenyala un diseg poc ocult. «M'agradaria saber portar un bitxo d'aquests, però està fora del meu abast». La Maria Carmen, inseparable a la seva vora, comenta que «la passió és més seva que meva, jo l'acompanyo i prou. Però reconec que tot plegat està molt bé». En Xevi fa una última puntualització i assumeix que «fa dies que m'aguanta». «Sí, sí, fa dies que s'ho està preparant», respon ella. Tots dos esclafen a riure plegats. Tampoc no tots els aficionats eren gironins, com en Rafa i l'Ana. «Sóc de Madrid, però visc a Girona per feina», matisa el primer. «Jo he vingut una setmana a visitar-lo», concreta la segona. «Mentre passejàvem, dimecres, vam veure la publicitat i, com vivim per aquí, ens hem apropiat. Estem expectants perquè no sabem què ens trobarem, mai hem presenciat res semblant. I està a tope!», destaca en Rafa. A la parella, hores abans de la foto oficial dels participants, els ha passat un cotxe per sota de casa. «L'he vist per la finestra, sí», valora l'Ana. «Tenia uns fars molt ben parits. A veure si el veig novament». «Molts cops hem anat a seguir els trams, però ara ja no. Som més grans, fa fred i una mica de mandra», escup la Dolors, una altra aficionada gironina que observa atentament cada moviment dels participants. «L'organització, fins ara, ho està fent de conya. Tot està anant puntual i això és important», reivindica, especialment per la pluja, que no va desempallegar-se del tot. «Després de tants anys, encara m'emociona estar aquí. Això no es perd. La febre pel motor és autèntica», finalitza.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/03/10/ressaca-d-rally-costa-brava-127748776.html>